

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XVI. Exercet Hospitalitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

ex istius mundi laboribus ad æternam
Beatorum felicitatem migraverit: & ceu
sibi nimio addictus affectu, quantum erat
licitum, de longo dolorosæ huius vitæ in-
colatu conquerebatur.

CAPUT XVI.

Exercet Hospitalitatem.

INter omnes virtutes Divinæ Majestati
magis acceptas vel maximè Hospitali-
tas in sacris Litteris semper commendata
fuit, utpote cui Angelorum, quin ipsius-
met DEI præsentia identidem in præmi-
um cessisset; quod quidem adeo Alberto
nostro perspectum fuit, ut non dubitaret,
quin nonnunquam Abrahamum adduce-
ret, quòd ob hospitalitatem erga tres, uti
credebat, peregrinos exercitam in Sanctif-
simæ Triados notitiam pervenerit; præ-
terea dicebat, Lothum ac Tobiam ob An-
gelos hospitio exceptos, illum ab incen-
dio, hunc ab oculorum cæcitate libera-
tum fuisse; Martham & Magdalenam
ob receptum suas in ædes nostrum Serva-

nam
ceu
erat
e in-
—
tati
rali-
lata
ius-
mi-
erto
rer,
ice-
uti
ctif-
ra-
An-
en-
era-
am
va-
to-
torem Lazari è mortuis refuscitationem
meruisse. Hinc DEI succensus amore,
eum quocunque modo posset suam intra
domum recipere desiderabat: verum
cum ipsi hanc hospitalitatis virtutem su-
um ad votum exercere permissum non
esset, nihilominus meliore, quo poterat,
modo eandem exercitabat. Siquidem si
exteri peregrini in domo S. Bartholomæi
comparebant, sive dein ejusdem secum
Religionis essent, vel alterius Ordinis, ha-
bitusque Religiosi, magno charitatis affe-
ctu eos complectebatur, non dedignatus
eosdem, si equites advenissent, & necessi-
tas exigeret, instar cujusdam famuli de-
scensum ex equo molientes adjuvare,
quin etiam illorum sarcinis assumptis eos
in conclavia comitabatur, semper sibi vi-
sus in eorundem personis diversorio ex-
cipere Christum ipsum, vel aliquem An-
gelum è Paradiso advenientem, veluti D.
Gregorio scribitur accidisse, verbis dein
suavissimis advenas allocutus, brevè se sin-
gularem DEI Servum agnoscendum præ-
bebat, hinc in eo considerando satiari
non

non

non valebant, & certa ex eius vultu gravitate relucente, qua illorum detinebantur oculi, eius præsentia mirificè recreabantur: & licet exercendæ hospitalitatis modica offerretur occasio, eam nihilominus ubi & quodocunque poterat, ad studium usque semper exercitabat.

Manè itaque dicto Sacro persæpè sub obtentu invisendi hospites ad eorum conclavia properabat, si que eos domo exivisse comperisset, essentque aperta cubicula nec aliorum pateret oculis, defectum, vel negligentiam eorum, qui pro advenarum servitio erant deputati, vel si aliàs fuissent impediti, magna curâ supplebat: lectica sua manu sternebat, cubilia everrebat, quoque quovis alio utcunq; vili obsequiorum genere sibi, tum alienæ necessitati satisfaciebat: unde famuli pudore confusi, dubitantes an non ab ipsismet hospitibus præventi fuissent, cum veniam ab illis expectarent in cognitionem demissæ charitatis Alberti veniebant.

Fortè nonnulli è nostratibus ad S. Joannem in Viridario Paduæ Studiosi, tum

in Canonica S. Bartholomæi Vicentiæ ver-
santes, cum aliquando manè è suis egres-
si cubiculis per domum circumeuntes va-
garentur, & è fenestris urbem oppositam,
& partem Collium Euganeorum tanto-
perè ab antiquis celebratorum, qui pro-
spectus est longè amœnissimus, confide-
rarent, humilis DEI Servus nemine ani-
madvertente in eorum cubicula penetra-
vit, cùmque in eorum lectis sternendis oc-
cuparetur, subitò Studiosos conclavibus
appropinquantes advertit, unde metuens,
ne ab illis deprehenderetur, clanculum,
quantum poterat, ab uno in aliud concla-
ve contendens eorum se oculis subduce-
bat. Verum cùm Juvenes sagaces opti-
mè, quid rerum ab Altissimo ageretur,
cognovissent, id se animadvertisse dissi-
mulârunt, inque aliam partem se conver-
terunt: quo facto humilis DEI Servus
occasionem naçt⁹ est, operam inchoatam
ad finem perducendi: cuius exempli non-
nullos eorum tam luculentos habuit ap-
probatores, ut deinceps mirabiliter in
exercitio operum charitatis & humilita-

G

tis

tis profecerint. Magnam profectò vim exemplis DEI Servorum in animis juvenilibus inesse oportet!

CAPUT XVII.

Nonnulla alia Alberti charitatis corporalis & spiritualis exercitia.

Fornax Charitatis in Alberto semper ardebat desiderio juvandi alios, cum primis autem Sacerdotes DEI Ministros. Quare cum ipse sufferre nequiret incommoda etiam levia Sacerdotum suæ Canonix, sui verò nulla prorsùs commiseratione tangeretur, tametsi plurimùm ultimis præsertim vitæ suæ annis, ab abstinentiis & jejuniis afflictus, ac continuâ quasi vigiliâ maceratus, ut vix linguam in verba laxare posset, voluit nihilominùs sibi ipsi soli onus ad mensam legendi, omnibus ceteroqui commune, imponere, idque quàm diu vixit.

Verùm, quoniam ardens iste charitatis focus nullis restringebatur terminis, in tantum eius se flammæ dilatabant, ut quocunque pius Alberti affectus se circumfer-

ret,